

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 1936, sp. zn. R I 18/36

Číslo:

Právní věta:

Předpis § 46 odst. 2 nesp. zák. čís. 100/31 platí také o dovolacím rekursu v řízení o cestách nezbytných.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 20.02.1936

Spisová značka: R I 18/36

Číslo rozhodnutí: 14971

Číslo sešitu:

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nižší soudy zamítly žádost o zřízení nezbytné cesty.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs je podán proti usnesení rekursního soudu, jímž usnesení první stolice bylo potvrzeno. Jde tedy především o to, platí-li v řízení o cestách nezbytných ustanovení § 46 odst. 2 nesp. zák. V tomto řízení jest podle § 9 zák. čís. 140/96 ř. z. použití zásad řízení ve věcech nesporných, pokud tento zákon neustanovuje nic jiného. Rozumí se samo sebou, že tento předpis neplatí jen o řízení v první stolici, nýbrž i pro řízení opravné, takže i přípustnost dovolacího rekursu se řídí podle předpisu nesporného řízení, pokud zákon čís. 140/96 ř. z. neustanovuje nic jiného. § 16 tohoto zákona, který upravuje řízení opravné, vylučuje stížnost, tedy i dovolací rekurs, v otázce, zda a pokud veřejné ohledy překážejí užívání určitého pozemku jako cesty veřejné, pokud soudní nález spočívá na vyjádření příslušného ministerstva o této otázce. O to však v souzeném případě nejde. Jinak obsahuje odchylky od obecných předpisů, platné i pro dovolací rekurs, jen potud, že ustanovuje, v kolika stejnopisech jest rekurs podati a, že odpůrci stěžovatele se mohou o rekursu vyjádřiti. Zákon neobsahuje nic, tedy ani nic odchýlného od obecných předpisů, o tom, za jakých podmínek – vyjma svrchu zmíněný případ – lze dovolací rekurs podati. Platí tedy také o dovolacím rekursu v řízení o cestách nezbytných obecný předpis § 46 odst. 2 nesp. zák., podle něhož lze

mimořádný dovolací rekurs podati jen pro nezákonnost, zřejmý rozpor se spisy nebo zmatečnost. Ve věci není žádného z důvodů zmatečnosti podle § 41 zák. čís. 100/31. Názor nižších soudů, že navrhovatelé, nezajistivše si při nabytí parcely čís. 404/1 právo příjezdu k ní, dopustili se patrné nedbalosti a tím sami způsobili, že nyní postrádají cestovního spojení, nepřičí se jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu § 2 odst. 1 zák. čís. 140/96. Není tu tedy nezákonnosti, ano to, co dovolací rekurs uvádí k dolíčení domnělé nezákonnosti, je vpravdě pouze výtkou nesprávného právního posouzení. Nesprávné právní posouzení však neopravňuje k podání mimořádného dovolacího rekursu. Pro nedostatek předpokladů § 46 odst. 2 zák. čís. 100/31 nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno.